

MASTERS OF PHOTOGRAPHY

BILL OWENS

SUBURBIA NOW & THEN

МАЙСТОРИ НА ФОТОГРАФИЯТА
БИЛ ОУЕНС
ПРЕДГРАДИЕ, СЕГА И ПРЕДИ

Куратор Клаудия Занфи
Архив Бил Оуенс, Милано

MASTERS OF PHOTOGRAPHY
BILL OWENS
SUBURBIA , NOW & THEN

Curated by Claudia Zanfi
Bill Owens Archive Milano

Семейство с комби и лодка. Family with station wagon and boat.

Американското предградие на Бил Оуенс

Районът на Санфранциския залив, около 64 km източно от Сан Франциско. След края на Втората световна война строителният предприемач Бил Левит решава да използва системата за масово производство на коли на Хенри Форд, но за да строи къщи, планирайки създаването на множество „миниаптурни градове“ в по-малко населените места. Урбанизацията на тези нови, непокътнати зони създава т.нар. Градове на Левит, осеяни с правилни геометрични контури, улици, съгложяеми къщи, двойни гаражи, малки плувни басейни и изкуствени поляни. Така слънчева Калифорния става свидетел на поглъщането на огромни площи незастроена земя от разрастващата се урбанизация на крайградските ферми и ниви.

По това време Бил Оуенс е запален млад фотограф, който се озовава точно в центъра на това много важно и интересно социално явление. Той става свидетел на тълпите от мигранти, запътили се към „прекрасния Запад“. По официални данни до 1980 г. броят на преселниците от градовете в „щастливите“ предградия е над 60 милиона души. Оуенс и неговият фотоапарат се оказват в центъра на миграционния поток и така съвсем естествено той започва да документира застрояването на новата Америка, изследвайки архитектурата на къщите, на техните интериори и улавяйки чувството на оптимизъм сред обитателите им. Неговата позиция не е нито крштикуваща, нито осмиваща хората, които решават да напуснат големите градове и да заживеят в

покрайнините им. Особено влияние върху работата на младия фотограф тогава оказват снимките на утвърдени имена като Дороти Ланг, Даян Арбъс и Артур Фелуз – Weegee, както и архивните снимки на Администрацията за борба с бедността във фермерските райони на Уокър Евънс.

Фотографиите на Бил Оуенс показват американското всекидневие, което в онези години служи като стандарт за целия свят. Негови модели са съседи, приятели, роднини и техните общности, които в хода на проекта са обединени от Бил в панорамна картина на съвременното американско общество, живеещо в предградията. Праволинейният, откровен подход на Оуенс събира образите на американската мечта от 60-те години на миналия век до днес, като неговото изследване не се спира върху формалните и естетически ценности на феномена, той по-скоро се занимава с един вид „визуална антропология“.

„Предградие“, най-известната серия снимки от този период, представя хората в техните уютни нови домове, заобиколени от защитна стена, която ги изолира от неприветливия пустинен ландшафт. Обществото се развива необезпокоявано между тези стени: животът е лесен. Тук можем да видим роднини, идващи на гости в къщи, снабдени с климатици и в които електрическите уреди подхождат идеално на мебелите, а приятната музика успокоява атмосферата; отвън, в добре поддържани градини, през почивните дни се посрещат приятели за барбекю и бира, като нищо не се отклонява от това познато и спокойно русло. Животът обаче е малко по-различен от другата страна на стената - прашни улици, зной, хаос, шум и неудобства. У дома всичко е спокойно и установено, навън е неизвестното. Но тези привилегирани уседнали общности не могат да останат вечно затворени сами в себе си, понякога се налага да излязат извън своя „рай“, за да отидат на работа, училище, да напазаруват или да погледат футболен мач. От време на време в общността навлизат и външни хора. Тези работници, наблюдавани от

местните „назиратели“, трябва да се грижат поляните да са окосени, в лехите да цъфтят цветя (те всички са еднакви, без изключение), басейните да бъдат почистени и отпазъците изхвърлени. Тези хора работят от 9 сутринта до 5 следобед, за да могат да свързват двата края. Контрастът прави впечатление на Оуенс, който включва в албума си и много от мъчяливите работници в „рая“, разказвайки техните истории.

Заобикалящата среда, обкръжението, аксесоарите и дори причестите показват чувство на принадлежност към дадена класа или социална група. Бил Оуенс ни показва как желанията и стремежите на всеки американец се подчертават и засилват, когато се озове в една група със себеподобни. В „Suburbia - Предградие“, както и във всички серии „After Suburbia - Следпредградие“ - като „Our Kind of People - Hue“, „Working (I do it for the money) - Работещите (Правя го за парите)“ или „Leisures - Развлечения“. Американците играят, отделната личност получава увереност от живота в близост до групи уважавани граждани, които имат същия начин на живот и същите възгледи. Това е големият стремеж за живот в предградията! Фотографиите на Оуенс намекват за известна ирония, той извежда наяве качествата и недостатъците на всяка една общност, като наблюдава детайлите и обръща внимание на разликите. Понякога се усмихваме, когато виждаме позите и поведението на членовете на определена социална прослойка, езотерични секти, спортни запалянковци, лобители на забавленията, обитатели на луксозни жилища или група работници.

През последните десет години фотографът работи в същия дух, стремейки се да очертае една голяма социална картина, анализирайки поведението на американците извън предградията. Пресъздаването на образите от всекидневието със сигурност може да продължи да се експлоатира, а Бил Оуенс все още има много да ни разкаже.

Клаудия Занфи - Архив Бил Оуенс, Миаано

Свежа ливага, Ливърмор, Калифорнија. Fresh lawn, Livermore, CA.

The American suburbia of Bill Owens

Bay Area, 40 miles East of San Francisco. After the Second World War a building constructor by the name of Bill Levitt, basing himself on the mass production system used by Henry Ford, puts the same process in house construction, envisaging lots of “miniature towns” for the less populated areas. The urbanization of these new, untouched zones, creates towns designed on paper, called in fact Levitt Towns, with geometrical outlines, street all the same, prefabricated houses, double garages, small swimming pools and artificial lawns. The Californian “sunshine state” saw a very important suburban development,

springing up on vast tracts of uninhabited land as the urbanisation process was being carried out. At that time, Bill Owens was a keen young photographer who found himself right in the middle of this very important social phenomenon. He witnessed the droves of migrants who were heading off for the “wonderful West”. It is quite incredible how many people moved into those “smiling” suburbs: it has been calculated that up until 1980 more than 60 million Americans moved from the cities to the outskirts. Owens and his camera were there, and this is how he began documenting the development of those places, studying

the architecture of the houses, their interiors and capturing the feeling of optimism among their inhabitants. His stance is neither critical or derisive of the society that was spreading out from those large built-up urban centres. He is particularly fond of the work of the Farm Security Administration Project, and the work of Dorothea Lange, Diane Arbus, Walker Evans and Weegee.

Bill Owens' photographs show "the American way" of living everyday life, which in those years served as a standard to export to all parts of the globe. The photographer portrays his neighbours, friends, relatives, and communities, and in so doing creates a panoramic picture of contemporary American society living in the suburbia. Owens' straightforward, often one-to-one approach, draws together images of the American Dream from the 60's to today as experienced by the middle classes. His research does not really dwell on formal and aesthetic values; he is more concerned with a sort of "visual anthropology".

"Suburbia", the most well-known series of photographs, portrays people in their comfortable homes, surrounded by a protective wall that keeps the hostile desert landscape out. Society runs smoothly within these walls: life is easy. Here we can see relatives coming around for dinner in air conditioned houses, where the electrical appliances match the furniture perfectly and piped music soothes the air; outside well-kept gardens play host to barbecues with friends at the weekend, nothing wanders far from these familiar and peaceful paths. Life is somewhat different on the other side of the wall: dusty roads, heat, chaos, noise and discomfort. Indoors everything is peaceful and under control, outside there is the unknown. These privileged residential communities cannot remain enclosed in these spaces forever; sometimes they have to leave "paradise" behind to go to work, to school, to do shopping, or to see a football match.

From time to time outsiders came into the "community". These workers, watched over by the local "supervisors", have to make sure that the lawns are trimmed, the municipal flowerbeds planted (they are all exactly the same, without exception), the swimming pools cleaned and the rubbish collected. These people work from 9 to 5 to get enough money to make ends meet. By including them as the subjects of his suburban photographs, Bill Owens tells their story, too.

These environments, surroundings, accessories, even the hairstyles represent a sense of belonging to a class and social group. Bill Owens shows us how the desires and aspirations of every American are defined and reinforced when they meet the group. In "Suburbia", as in all the series "After Suburbia" such as "Our Kind of People", "Working (I do it for the money)", or "Leisures". Americans at play, the individual derives reassurance from living alongside other respectable citizens who have the same lifestyle and think in the same way. This is the great aspiration of living in suburbia! Bill Owens' photographs give us a certain irony. Owens brings to light the qualities and defects of each community, by observing details and focusing on differences. Sometimes we smile as we look at the poses and behaviour of members of a certain group, esoteric sects, sports fanatics, fun-lovers, the inhabitants of a luxury residence, or groups of workers.

For the last ten years Owens has been busy in the same vein, working towards a huge social panorama, analysing the American behaviour outside suburbia. The reconstruction of images of everyday life certainly has a lot of mileage left. Bill Owens still has a lot to tell us.

Claudia Zanfi
Bill Owens Archive Milano

Suburbia

1972 - 1974

С благодарност на Архив Бил Оуенс, Милано/САЩ
Courtesy Bill Owens Archive Milano/USA

Обичам готвенето, котките, децата, футбола и да живея тук.

I enjoy cooking, cats, kids, soccer, and living here.

Рейгън по телевизията.

Reagan on TV.

Дясно/Right:

Прекарахме си страхотно на Четвърти юли. Целият квартал излезе да гледа парада.

We had a ball on the Forth of July. The whole neighborhood came out for the parade.

Вкъщи холът гледа към задния двор, така че вечер сядаме пред гаража и гледаме преминаващите коли.

Our house is built with the living room in the back, so in the evening we sit out front of the garage and watch the traffic go by.

Птичи поглед над задънена улица.

Aerial view of dead end street.

Обичам да организирам "Тъпъруеър" партита у дома. Това ми дава възможност да поговоря с приятелките си. Наистина, продуктите "Тъпъруеър" са мечтата на всяка домакиня, спестяваш време и пари, защото храната се запазва по-дълго.

I enjoy giving a Tupperware party at home. It gives me a chance to talk to my friends. But really, Tupperware is a homemaker's dream, you save time and money because your food keeps longer.

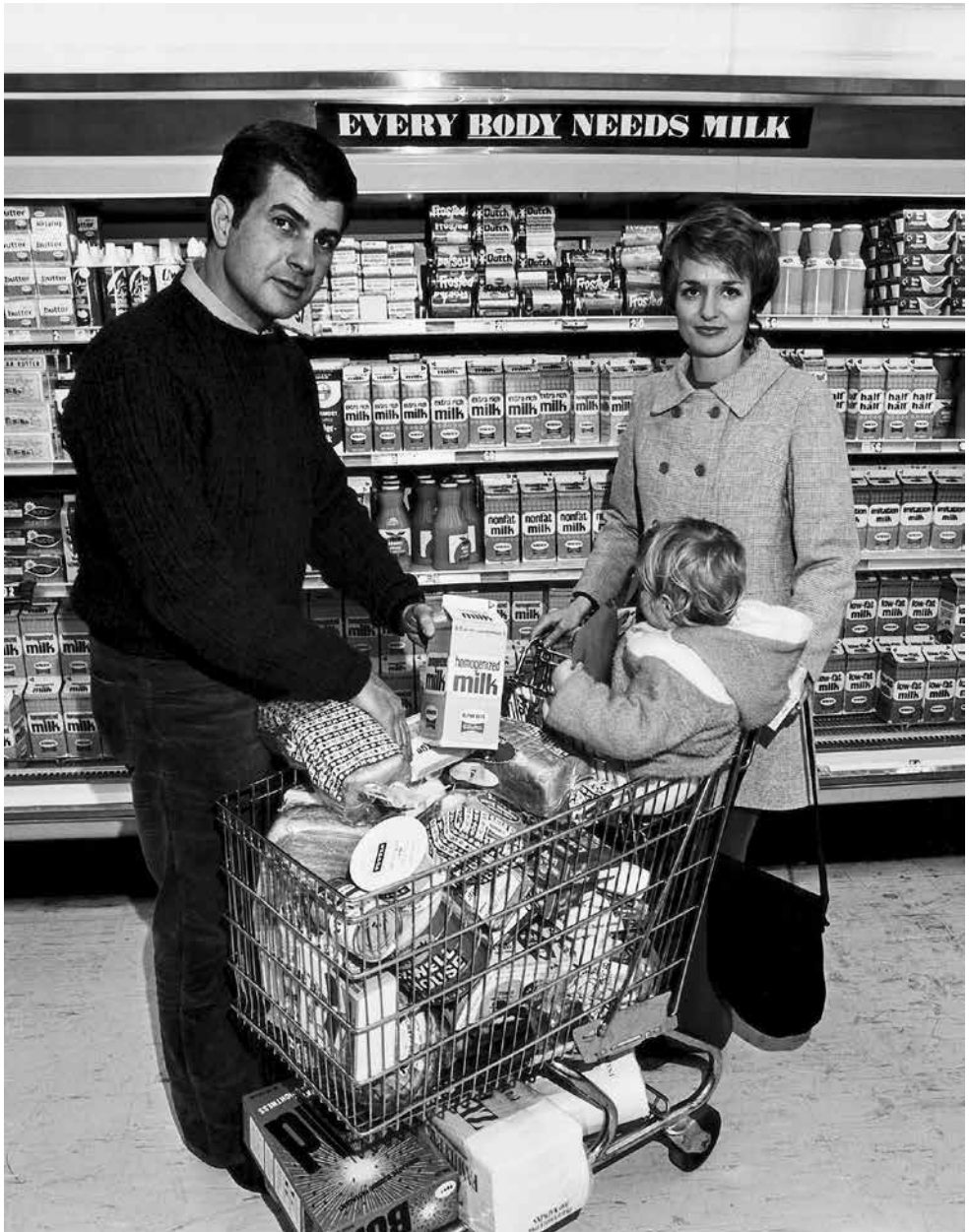
Баща ми мисли, че е добра идея да се обрулят всички листа от дървото, а дворът да се почисти с гребло. Според мен е луг.

My dad thinks it's a good idea to take all the leaves off the tree and rake up the yard. I thin he's crazy.

Как мога да се притеснявам за проклетите съдове, когато във Виетнам умират деца.

How can I worry about the damn dishes when there are children dying in Vietnam.

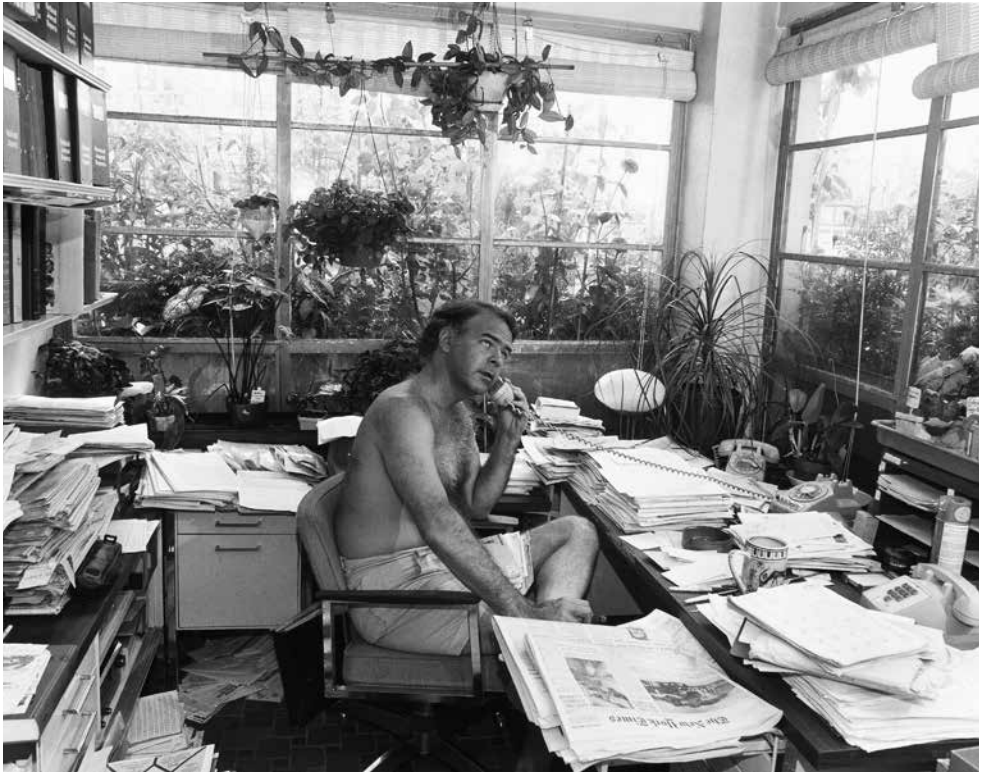

На пазар в „Лъки“, Ливърмор, Калифорния.
Shopping at Lucky's Supermarket, Livermore, CA.

Много хора казват, че сме като парчета месо, като гобитък, но не сме. Ние сме личности с мечти и стремежи подобно на всички останали хора. Участието ми в конкурси за красота ме научи на много за мен самата, за другите хора, за самоувереността и публичните изяви. Бих го направила отново.

A lot of people say we are like chunks of meat, like cattle, but we're not. We're all individuals with dreams and aspirations like everybody else. Being a beauty contestant has taught me about myself, other people, poise and public speaking. If I had it to do over again, I would.

Аз съм филантроп. Всяка година, в зависимост от фондовата борса, дарявам до 500 000 долара. На данъчните си декларации се подписвам като политически бунтар. Давам пари на политически кандидати, институции и либерални политици, които подкрепят контрола над оръжията и раждаемостта.

I'm a philanthropist. Each year, depending on the stock market, I give away up to \$500,000. In my income tax forms I call myself a political maverick. I give money to political candidates, institutions and liberal politicians who support arms control and population control.

„Орлови карета“ е един от 100-те клуба към Севернокалифорнийската асоциация за танци на каре (танцът в каре представлява танцова формация от 4 двойки, подредени в квадрат, като по една двойка от всяка страна гледа към вътрешността на квадрата). Кръстихме се „Орлови карета“, защото в началото танцувахме в залата „Орлите“. С жена ми се включихме, когато едни съседи ни накараха да се запишем на курс за танци в карета. Открихме, че те са добра и безобидна забава - нещо, което можем да правим заедно с малко разходи.

The Eagle Squares is one of 100 clubs in the Northern California Square Dancing Association. We called our group Eagle Squares because we used to dance in the Eagles Hall. My wife and I started when some neighbors talked us into taking a beginning square dance class. We found dancing to be good clean fun, something we could do together with little expense involved.

Наистина се изхвърлихме за бала си в осми клас. Похарчихме над 160 долара за декоративна хартия, звезди и други украси. На входа имаше арка с цветя, бяла ограда, фонтан с истинска вода и ултравиолетова светлина.

Our eight-grade dance was really far out. We spent over \$160 on crepe paper, stars and decorations. There was an arched entrance with flowers, a white picket fence, a fountain with real water and a black light.

Без заглавие (Телевизор и сгъваеми столове).

Untitled (TV and folding chairs.)

Тъй като живеем в предградията, не ядем много китайска храна. Тя не се предлага в супермаркетите, затова в събота ядем хотдог.

Because we live in the suburbs we don't eat too much Chinese food. It's not available in the supermarkets so on Saturday we eat hot dogs.

Масоните са най-старата братска организация в света. Вярваме в Бога, Братството и Благотворителността. Подкрепяме се и оставаме умерени във Възгледите си. Като масон никога не си на дъното, винаги има брат, който да ти помогне.

The Masons is the oldest fraternal organization in the world. We believe in God, Brotherhood and Charity. We stick together and stay middle-of-the-road. As a Mason you are never down and out. There is always a brother to help you.

Военият Орден на Въшката представлява група ветерани, наречени така, защото много военнoслужещи хванали въшки в товарните вагони по време на Първата световна война. Женската спомагателна част - Готинките, бива основана през 1930 г. Основната ни дейност е да помагаме на ветераните и да поддържаме жив духа на дружбата.

The Military Order of the Louse is a veterans group, so – named because so many servicemen got lice while riding in boxcars during World War I. The women’s auxiliary, the Cooliettes, started in 1930. Our main activities are assisting veterans and keeping alive the spirit of fellowship.

Трябва да се пренесем. Прехвърлят съпруга ми в Южна Калифорния.

We have to move. My husband's been transferred to Southern California.

Дясно/Right:

Живяхме в къщата си цяла година без никакви мебели в хола. Искяхме да го обзаведем с неща, които харесваме, а не с вехтории от тавана или боклуци. Сега имаме всичко освен снимките и лампите.

We lived in our house for a year without any living room furniture. We wanted to furnish the room with things we loved, not early attic or leftovers. Now we have everything but the pictures and the lamps.

Казино „Примадона“, Рио, Невада.

Primadonna Casino, Reno, Nevada.

Продажбите винаги са ме интересували. Ако мога да прогам себе си, мога да прогам и продукта. Гордея се с клиентите си и досега съм прогал девет коли на едно и също семейство. Всеки срещнат е различен.

I've always been sales-oriented. If I can sell myself, I can sell the product. I take pride in my customers and have sold nine cars to one family. Everyone you meet is different.

„Индиански водачи“ е програма за бащи и синове, спонсирана от Асоциацията на младите християни. Тя ви дава възможност да бъдете със сина си и да се забавлявате - да учите занаяти, да пускате хвърчила, да ходите на риболов и лагеруване - далеч от семейното огнище.

Indian Guides is a father-and-son activities program sponsored by the Y.M.C.A. It gives you a chance to be with your son and have fun – learning crafts, flying kites, fishing and camping – away from the family situation.

Дясно/Right:

Вси Светии.

Halloween.

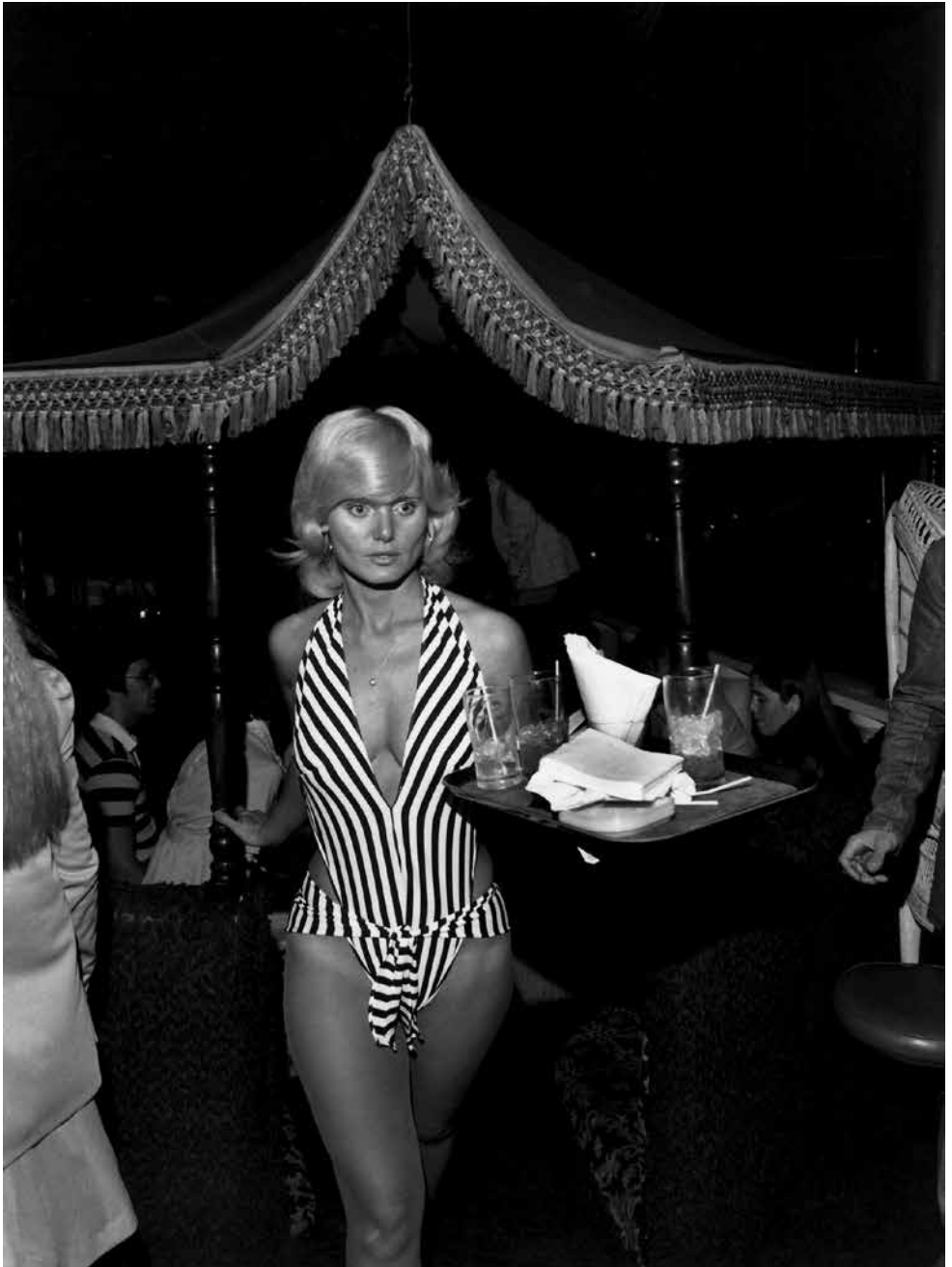
Парти край басейна.

Pool party.

Дясно/Right:

В нощния клуб „Мръсната Сали“ печеля по 80 долара на вечер от бакшиши. Всеки угва, за да се повесели в дискотеката, да пијне и да си намери половинка. Облеклото е само част от работата. То ми помага да получавам по-добри бакшиши, но внимавам да не фамилиарнича с клиентите твърде много.

At the Dirty Sally Night Club I earn \$80 a night on tips. Everyone is here to have a good time at he the disco, drink and pick each other up. The outfit is just part of the job. It helps me get better tips and I am careful not to get too familiar with the customers.

„Барбекюто на Артър Брайънт“ е най-известният ресторант за ребърца в Канзас Сити.

Arthur Bryant's Barbeque is the most famous ribs restaurant in Kansas City.

Банановата мелба има един банан, три топки млечен сладолед, намачкан ананас, ягоди, шоколадов сироп и бита сметана. Само за два дни от началото на нашата промоция по четиридесет и девет цента продадохме пет хиляди мелби. Бизнесмените искат красиво лице зад щанда, а продавачките трябва да имат характер, за да се справят с клиентелата.

A banana split has one banana, three lumps of ice milk, crushed pineapple, strawberries, chocolate syrup and whipped cream. In two days of our forty-nine cent special, we sold five thousand splits. Businessmen want a pretty face at the counter and counter girls have to have personality to deal with the public.

На Свети Валентин организацията на калифорнийците в третата възраст почете всички влюбени над седемдесет години. Планирахме събитието в продължение на месеци и подготвихме тържествена церемония.

On Valentine's Day, the Senior Californians honored all sweethearts over seventy years of age. We planned the event for months and made it a very special ceremony.

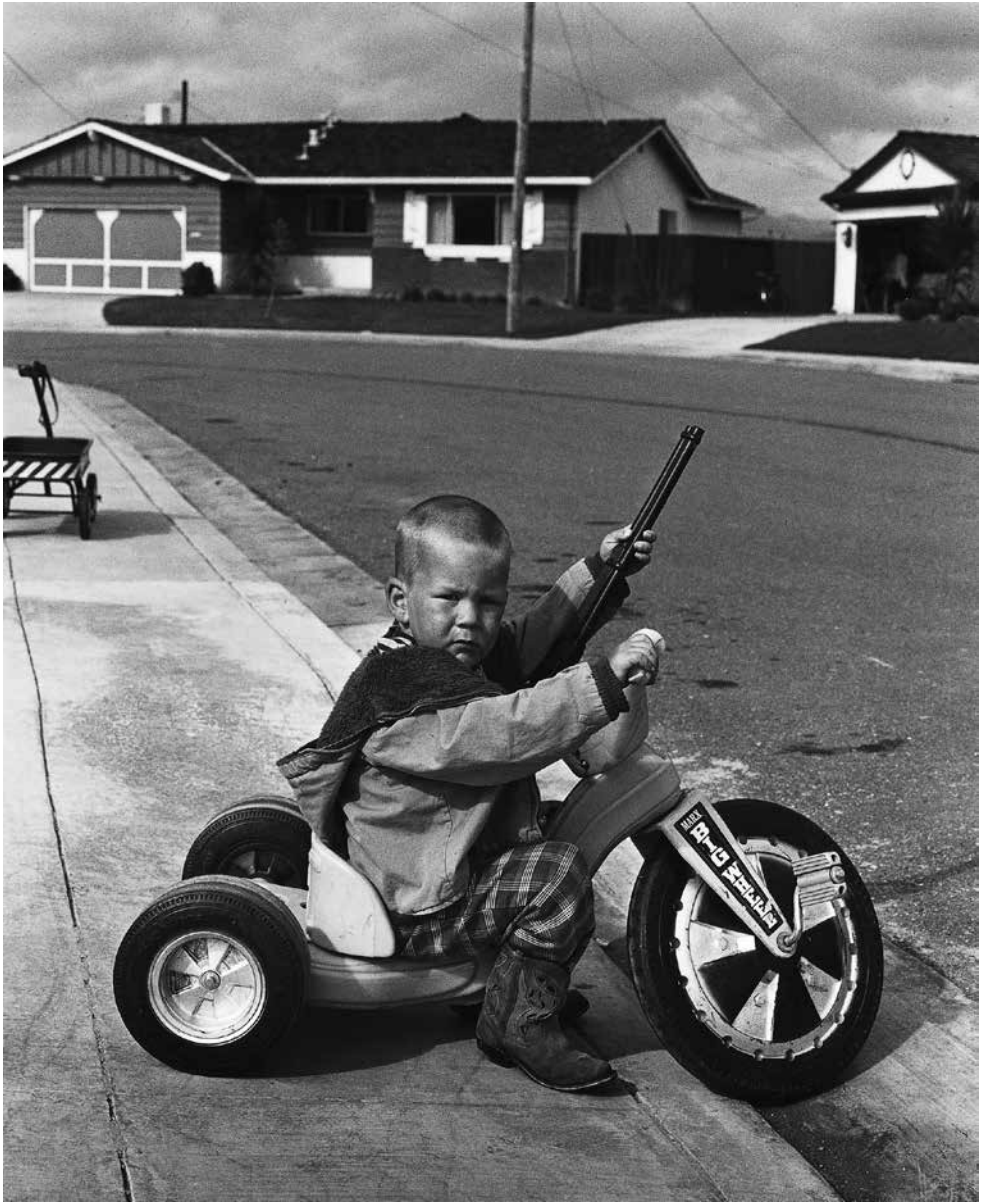

Девойка от Ливърмор с търговец на коли.

Maid of Livermore with auto dealer.

Дисниленг.
Disneyland.

Не мисля, че това, че Ричи си играе с пушки, ще има отрицателен ефект върху неговия характер.

I don't feel that Richie playing with guns will have a negative effect on his personality.

New Suburbia

2003

С благодарност на Архив Бил Оуенс, Милано/САШ
Courtesy Bill Owens Archive Milano/USA

Ново прегзрагуе. Ричи 30 години по-късно, 2003

New suburbia. Richie 30 years later, 2003

HoBo npegzpage, 2003

New suburbia, 2003

Ново нрегзпаге, 2003

New suburbia, 2003

Ново нрегзпаге, 2003

New suburbia, 2003

Организатори

AMERICA FOR BULGARIA
FOUNDATION

Фондация Америка за България

МУСИЗ/MUSIZ
ФОНДАЦИЯ FOUNDATION

Партньори

ARThall
VIVACOM

Медийни партньори

AMERICA FOR BULGARIA
FOUNDATION

Фондация Америка за България

*Посетете сайта ни,
за да научите повече
и да изтеглите брошура
за дейността ни през годините.*

www.americaforbulgaria.org